EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.9.2022
COM(2022) 412 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

Sammanfattning av den sammanfattande rapporten om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 om export och import av farliga kemikalier

{SWD(2022) 218 final}

FÖRKORTNINGAR

BPR	Förordningen om biocidprodukter
CLP	Förordningen om klassificering, märkning och förpackning
DNA	Utsedd nationell myndighet
Echa	Europeiska kemikaliemyndigheten
ePIC	Programvaruapplikation för genomförande av förordning (EU) nr 649/2012
EU	Europeiska unionen
FRA	Slutlig lagstiftningsåtgärd
NEA	Nationell tillsynsmyndighet
OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
PIC	Förhandsgodkännande sedan information lämnats
PPPR	Förordningen om växtskyddsmedel
Reach	Förordningen om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier
RIN	Referensnummer för identifikation
SDS	Säkerhetsdatablad

1. INLEDNING

1.1. PIC-förordningen

Genom förordning (EU) nr 649/2012[1] (PIC-förordningen) genomförs Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats (PIC-förfarandet) för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel. Syftet med förordningen är att främja delat ansvar och samarbete i fråga om internationell transport av farliga kemikalier och att skydda människors hälsa och miljön från potentiell skada. Detta ska uppnås genom att informationsutbytet om farliga kemikaliers egenskaper underlättas, genom att en beslutsprocess inrättas i unionen för import och export av farliga kemikalier och genom att antagna beslut sprids till parterna och andra länder.

PIC-förordningen är tillämplig på kemikalier som förtecknas i bilaga III till Rotterdamkonventionen och på industrikemikalier (som används av yrkesutövare och konsumenter) samt bekämpningsmedel (inklusive biocider) som av hälso- eller miljöskäl har förbjudits eller underkastats stränga restriktioner enligt unionslagstiftningen. PIC-förordningen går längre än kraven i konventionen eftersom den gäller export till alla länder och eftersom kravet på medgivande från det importerande landet gäller för många fler kemikalier än de som förtecknas i konventionen. Exportkraven gäller dessutom även för vissa blandningar som innehåller kemikalier som finns med i förteckningen.

Enligt PIC-förordningen gäller olika krav för exporter beroende på var de förtecknas i bilaga I: För kemikalier som förtecknas i del 1 i bilaga I måste exportanmälan lämnas till det importerande landet, medan det för kemikalier som förtecknas i del 2 eller 3 i bilaga I krävs exportanmälan och ett uttryckligt medgivande från det importerande landet, såvida inte kemikalierna omfattas av PIC-förfarandet i enlighet med konventionen och exporteras till en part som har avgett ett medgivande till importen. Dessa skyldigheter gäller även för blandningar som innehåller ämnen som förtecknas i bilaga I till förordningen i sådana koncentrationer att märkning krävs enligt förordning (EG) nr 1272/2008[2] om klassificering, märkning och förpackning (CLP-förordningen) och för vissa varor.

Enligt PIC-förordningen måste dessutom kommissionen till konventionens sekretariat anmäla slutliga lagstiftningsåtgärder (FRA) med avseende på kemikalier som är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner i unionen inom en av konventionens användningskategorier (industriella kemikalier eller bekämpningsmedel) och som finns förtecknade i del 2 i bilaga I till PIC-förordningen. Detta förfarande (FRA-anmälan) ligger till grund för förteckningen av kemikalier i bilaga III till konventionen.

För kemikalier som förtecknas i del 3 i bilaga I (som motsvarar bilaga III till konventionen) utfärdar kommissionen, på EU:s vägnar och på grundval av de befogenheter som ges i PIC-

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier (EUT L 201, 27.7.2012, s. 60).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

förordningen, ett importbeslut som anger om kemikalierna får importeras till unionen och vilka villkor som i sådana fall ska gälla. Detta beslut lämnas in till konventionssekretariatet.

1.2. Rapporteringskravet

Enligt artikel 22 i PIC-förordningen ska kommissionen vart tredje år rapportera om sin verksamhet inom ramen för förordningen och sammanställa en sammanfattande rapport om genomförandet av PIC-förordningen. Rapporten ska innehålla följande:

- Den information som medlemsstaterna har lämnat in enligt artikel 22.1 om tillämpningen av de förfaranden som anges i denna förordning, däribland tullkontroller, överträdelser, sanktioner och korrigerande insatser.
- Den information som Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) har lämnat in i enlighet med artikel 22.1 om tillämpningen av förfarandena i PIC-förordningen.

Den nu aktuella rapporteringen är den andra i ordningen som görs inom ramen för PIC-förordningen och omfattar perioden 2017–2019. Rapporteringsformuläret blev tillgängligt online för medlemsstaterna den 9 juni 2021, med senaste inlämningsdatum den 27 augusti 2021. I mitten av november 2021 hade alla rapporter lämnats in. I augusti 2020 offentliggjorde kemikaliemyndigheten sin rapport om tillämpningen av PIC-förordningen[3] under perioden 2017–2019. Den föreliggande rapporten är ett sammandrag av den sammanfattande rapporten som ger en översikt över genomförandet av PIC-förordningen under perioden 2017–2019.

2. STYRNING AV PIC-FÖRORDNINGEN

2.1. Kommissionen, kemikaliemyndigheten och de utsedda nationella myndigheterna anser att de på ett effektivt sätt samordnat sina respektive åtgärder för att tillämpa PIC-förordningen

På nationell nivå utser varje medlemsstat en nationell myndighet som ska sköta de administrativa uppgifter som föreskrivs i PIC-förordningen. Precis som för föregående rapporteringsperiod ansåg medlemsstaterna att samordningen fungerat bra mellan de utsedda nationella myndigheterna och kommissionen såväl som mellan de utsedda nationella myndigheterna och kemikaliemyndigheten. Flera utsedda nationella myndigheter uppskattade snabbheten och kvaliteten hos stödet från kommissionen och kemikaliemyndigheten. Kemikaliemyndigheten ansåg också att samarbetet med de utsedda nationella myndigheterna varit effektivt, även vid meningsskiljaktigheter. Även kommissionens var av den uppfattningen att samarbetet med de utsedda nationella myndigheterna varit effektivt, inte minst tack vare diskussionerna vid de PIC-möten som hålls två gånger om året med de utsedda nationella myndigheterna.

Kemikaliemyndigheten ansåg att samarbetet med kommissionen varit effektivt, samtidigt som man dock pekade på vissa områden där det finns utrymme för förbättring. Även kommissionen ansåg att samarbetet med kemikaliemyndigheten fungerat bra och framhöll särskilt de regelbundna samråden om vetenskapliga, tekniska och rättsliga frågor som uppstår i samband

[3] *Report on the operation of the Prior Informed Consent (PIC) Regulation 2020*, ECHA-20-R-10-EN.

med tillämpningen och det praktiska genomförandet.

2.2. Den fortsatta ökningen av PIC-åtgärder innebär utmaningar när det gäller att hålla resurserna på lämplig nivå

De resurser som avsatts för kommissionens och kemikaliemyndighetens genomförande av PIC-förordningen har varit relativt stabila jämfört med föregående rapporteringsperiod, även om båda institutionerna rapporterat en smärre ökning. Under rapporteringsperioden har kemikaliemyndighetens arbetsbörda varit som förväntat. Antalet hanterade exportanmälningar har fortsatt att öka i linje med den förväntade ökningen på 10 % per år.

Ökningen av exportanmälningar har lett till en ökning av kemikaliemyndigheten arbetsuppgifter och av stödet till intressenter. Det stöd som kemikaliemyndigheten bistår kommissionen och utsedda nationella myndigheter inom EU och i tredjeländer med uppskattas ha upptagit 30–40 % av personalens arbetstid under rapporteringsperioden. Med tanke på att resurserna inte ökar proportionellt med arbetsbelastningen pekar kemikaliemyndigheten i sin rapport på behovet av att säkra tillräckliga personalmässiga och ekonomiska resurser för att PIC-förordningen ska kunna genomföras och för att metoder, processer och verktyg för genomförandet ska kunna förbättras ytterligare.

Nationella myndigheter som utsetts i enlighet med PIC-förordningen har rapporterat att nivåerna för de resurser som avsatts för PIC-förordningens genomförande ligger på mellan 0,1 och 2 heltidsekvivalenter. I den mån det är möjligt med en jämförelse har många utsedda nationella myndigheters resurser förblivit relativt stabila, medan cirka åtta rapporterar en minskning. Samtidigt har arbetsbördan när det gäller hanteringen av exportanmälningar ökat i många medlemsstater (se punkt 4.2). Färre medlemsstater jämfört med föregående rapporteringsperiod uppger att man har tillräckliga resurser för att tillämpa förordningen (15 i stället för 18).

3. UPPDATERINGAR AV BILAGA I TILL PIC-FÖRORDNINGEN

I enlighet med artikel 23 ska kommissionen minst en gång om året se över kemikalieförteckningen i bilaga I med beaktande av utvecklingen inom EU-lagstiftningen – främst Reach-förordningen[4], biocidförordningen[5] och förordningen om växtskyddsmedel[6] – och i enlighet med konventionen. Bilagorna till PIC-förordningen ändras genom delegerade akter som antas av kommissionen.

Under rapporteringsperioden har 31 ämnen införts i del 1 och sju i del 2 i bilaga I. Av dessa ämnen infördes 23 på grund av att de inte godkänts som växtskyddsmedel i enlighet med förordningen om växtskyddsmedel, och fem på grund av att de införts i bilaga XVII till Reach-

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

[6] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

förordningen (tabell 1). Sex ämnen infördes i del 3 i bilaga I efter att de införts i bilaga III till konventionen. Med undantag för klorparaffiner med kort kolkedja fanns dessa ämnen redan införda i del 1 och 2 i bilaga I till PIC-förordningen.

Tabell 1: Ämnen som förts in i bilaga 1 under rapporteringsperioden

Delegerad akt	Kemikalie	CAS-nummer	Ändring av bilaga I	Grund för införande
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/172 av den 28 november 2017 om ändring av bilagorna I och V till förordning (EU) nr 649/2012	3-decen-2-on	10519-33-2	del 1 och 2	PPPR
	5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylen	81-15-2	del 1 och 2	Reach
	benzylbutylftalat	85-68-7	del 1 och 2	Reach
	karbendazim	10605-21-7	del 1	PPPR
	cybutryn	28159-98-0	del 1 och 2	BPR
	diisobutylftalat	84-69-5	del 1 och 2	Reach
	diarsenikpentaoxid	1303-28-2	del 1 och 2	Reach
	tepraloxidim	149979-41-9	del 1 och 2	PPPR
	triklosan	3380-34-5	del 1 och 2	BPR
	triflumuron	64628-44-0	del 1	BPR
	tris(2-kloretyl)fosfat	115-96-8	del 1 och 2	Reach
	metamidofos	10265-92-6	del 1 och 3	bilaga III Rotterdam-konventionen
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/330 av den 11 december 2018 om ändring av bilagorna I och V till förordning (EU) nr 649/2012	amitrol	61-82-5	del 1 och 2	PPPR
	beta-cypermetrin	65731-84-2	del 1 och 2	PPPR
	karbofuran	1563-66-2	del 1 och 3	bilaga III Rotterdam-konventionen
	DPX KE 459 (flupyrsulfuronmetyl)	150315-10-9 144740-54-5	del 1 och 2	PPPR
	fipronil	120068-37-3	del 1 och 2	PPPR
	iprodion	36734-19-7	del 1 och 2	PPPR
	isoproturon	34123-59-6	del 1 och 2	PPPR
	linuron	330-55-2	del 1 och 2	PPPR
	maneb	12427-38-2	del 1 och 2	PPPR
	ortosulfamuron	213464-77-8	del 1 och 2	PPPR
	pikoxistrobin	117428-22-5	del 1 och 2	PPPR
	klorparaffiner med kort kolkedja	85535-84-8	del 3	bilaga III Rotterdam-konventionen
	triasulfuron	82097-50-5	del 1 och 2	PPPR
	triklorfon	52-68-6	del 1 och 3	bilaga III Rotterdam-konventionen
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1701 av den 23 juli 2019 om ändring av bilagorna I och V till förordning (EU) nr 649/2012	2-naftyloxiättiksyra	120-23-0	del 2	PPPR
	acetoklor	34256-82-1	del 1 och 2	PPPR
	asulam	3337-71-1 2302-17-2	del 1 och 2	PPPR
	klorpikrin	76-06-2	del 1 och 2	PPPR
	difenylamin	122-39-4	del 2	PPPR
	flufenoxuron	101463-69-8	del 1 och 2	PPPR
	naled	300-76-5	del 1 och 2	PPPR
	propanil	709-98-8	del 2	PPPR
	propargit	2312-35-8	del 1 och 2	PPPR
	alaklor	15972-60-8	del 3	bilaga III

Delegerad akt	Kemikalie	CAS-nummer	Ändring av bilaga I	Grund för införande
				Rotterdam-konventionen
	aldikarb	116-06-3	del 3	bilaga III Rotterdam-konventionen
	endosulfan	115-29-7	del 3	bilaga III Rotterdam-konventionen

Enligt artikel 11 i PIC-förordningen ska kommissionen skriftligen underrätta konventionens sekretariat om de kemikalier som förtecknas i del 2 i bilaga I och för vilka PIC-anmälan ska ske. Tio FRA-anmälningar (dvs. av slutliga lagstiftningsåtgärder) lämnades in till sekretariatet under rapporteringsperioden, och de avsåg följande ämnen:

- Acetoklor (2017).
- Amitrol (2019).
- Betacypermetrin (2019).
- Cybutryn (2019).
- Flupyrsulfuronmetyl (2019).
- Iprodion (2019).
- Isoproturon (2019).
- Ortosulfamuron (2019).
- Pikoxistrobin (2019).
- Triasulfuron (2019).

4. TILLÄMPNING AV PIC-FÖRORDNINGEN

4.1. Informationsinsatser och det stöd som de utsedda nationella myndigheterna och kemikaliemyndigheten erbjuder exportörerna har förbättrat efterlevnaden

Under rapporteringsperioden hade 27 medlemsstater genomfört informationsspridningsåtgärder riktade till exportörer och importörer. Den vanligaste åtgärden var information på nätet (särskilda webbsidor eller hänvisningar till kemikaliemyndighetens webbsidor om PIC-förordningen). Elva medlemsstater erbjuder dessutom helpdesk-tjänster via någon redan existerande helpdesk (för t.ex. Reach-, CLP- eller BPR-förordningarna), medan det i sex medlemsstater finns en nationell PIC-helpdesk. Tio medlemsstater uppgav att de har en särskild e-postadress för informationsförfrågningar. Nästan alla medlemsstater konstaterade att denna verksamhet hade förbättrat exportörernas och importörernas efterlevnad av PIC-förordningen. Vissa utsedda nationella myndigheter konstaterade t.ex. att antalet exportanmälningar ökat och att kvaliteten på dem förbättrats, att antalet företag som registrerat sig i ePIC eller som använder tjänsten ökat samt att efterlevnaden av rapporteringsskyldigheterna enligt artikel 10 förbättrats.

Kemikaliemyndigheten ska tillhandahålla bistånd, teknisk och vetenskaplig vägledning samt verktyg till exportörer och importörer (artikel 6.1). Kemikaliemyndigheten har bistått med information och stöd till exportörer och importörer via sin webbsida, e-News (som offentliggörs

varje vecka), myndighetens nyhetsbrev, sociala medier, PIC:s interna meddelandefunktion och myndighetens helpdesk. Kemikaliemyndigheten har gett ut fyra vägledningar (lathundar) som ska hjälpa företagen när det gäller frågor om referensnummer för identifikation (RIN), undantag och rapportering samt hur man fyller i avsnitt 6 i exportanmälan (förbjuden respektive tillåten användning). Kemikaliemyndigheten har även förberett ett exportanmälningssystem som ska användas efter brexit genom att ge ut en handledning om hur man anmäler PIC-export till Förenade kungariket efter landets utträde ur EU (inte översatt till svenska) och genom att inrätta ett manuellt anmälningsförfarande (som kan användas till dess att anmälningarna kan göras via ePIC).

4.2. Antalet exportanmälningar som hanteras av utsedda nationella myndigheter och kemikaliemyndigheten har ökat konstant sedan 2014 och hanteringen är ojämnt fördelad mellan medlemsstaterna

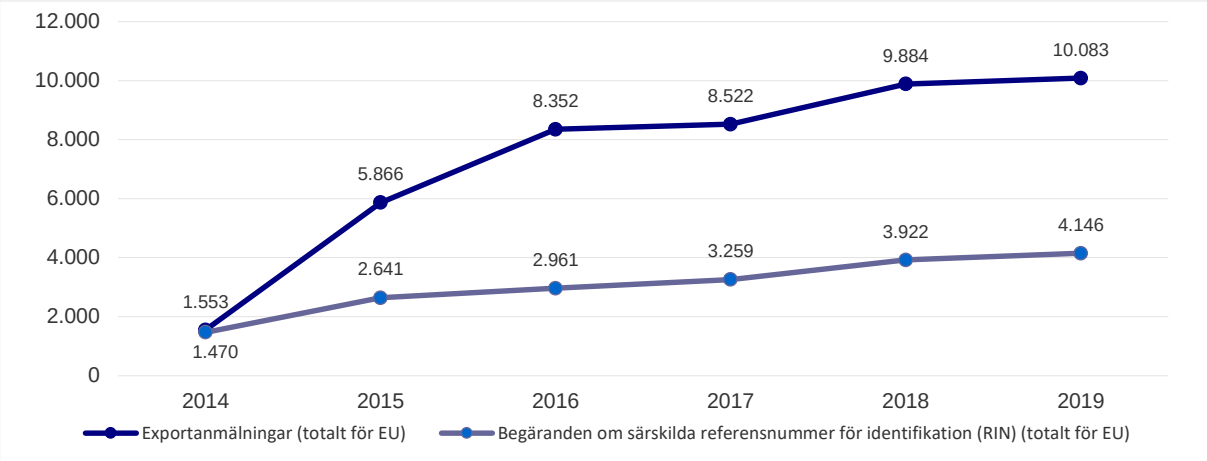
En exportanmälan är det instrument som länderna använder för att utbyta information om kemikalier som har förbjudits eller underkastats stränga restriktioner. Alla EU-baserade exportörer måste lämna in en exportanmälan till sin utsedda nationella myndighet om de vill exportera kemikalier som förtecknas i del 1 i bilaga I till PIC-förordningen. När anmälan kontrollerats och godkänts av den utsedda nationella myndigheten vidarebefordras den till kemikaliemyndigheten, som också kontrollerar att anmälan stämmer överens med reglerna och sedan överför den till den utsedda nationella myndigheten i det importerande landet. Om kemikaliemyndigheten inte får någon bekräftelse på mottagandet skickas anmälan på nytt. Hela förfarandet utförs i ePIC, och exportörerna måste använda systemets mall för anmälan. När det gäller viss export som är undantagen från PIC-förordningen eller från kravet på exportanmälan måste exportörerna begära ett särskilt referensnummer för identifikation från sin utsedda nationella myndighet och använda detta nummer i tulldeklarationen för att underlätta tullklareringen.

Antalet exportanmälningar och begäranden om särskilda referensnummer för identifikation har ökat konstant sedan 2014 (figur 1). Kemikaliemyndigheten har rapporterat att antalet exportanmälningar ökat från 8 455 under 2017 till 10 009 under 2019[7]. Enligt myndigheten kan denna ökning föras tillbaka på förbättrad efterlevnad och att nya ämnen lagts till i bilaga I.

Figur 1: Totalt antal exportanmälningar som utsedda nationella myndigheter (DNA) godkänt och vidarebefordrat till kemikaliemyndigheten samt totalt antal begäranden om särskilda referensnummer för identifikation (RIN) som utsedda nationella myndigheter godkänt per år sedan 2014[8]

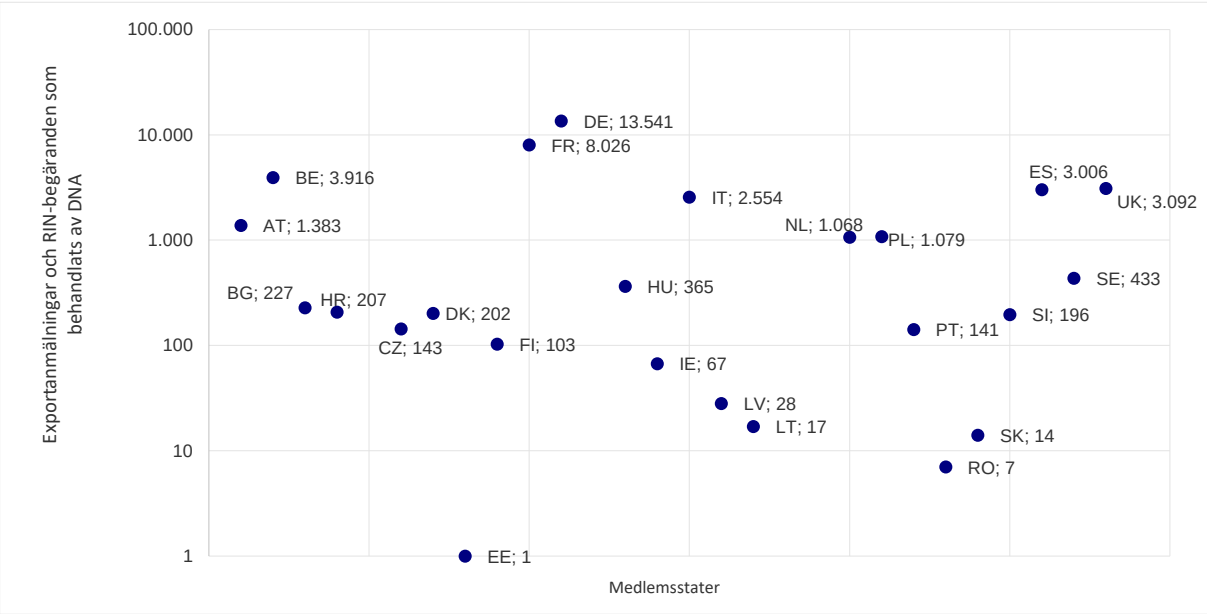
[7] Uppgifterna från kemikaliemyndigheten omfattar såväl ursprungliga och reviderade anmälningar som anmälningar som fått avslag.

[8] Den period som gäller för 2014 är 1 mars–31 december (eftersom PIC-förordningen började gälla den 1 mars 2014).

Precis som under föregående rapporteringsperiod var variationen stor mellan medlemsstaterna när det gäller antalet behandlade exportanmälningar och begäranden om särskilda referensnummer för identifikation (figur 2). Det största antalet exportanmälningar behandlades av Tyskland (8 645 anmälningar) och Frankrike (6 855), följt av Italien (2 453), Spanien (2 383) och Förenade kungariket (2 207). Tjugo medlemsstater behandlade fler exportanmälningar under denna rapporteringsperiod jämfört med föregående, och i nio medlemsstater har antalet mer än fördubblats. Motsvarande situation gäller för begäranden om särskilda referensnummer för identifikation: elva medlemsstater hade inte fått in några alls, medan Tyskland, Belgien och Frankrike tog emot det största antalet sådana begäranden. Tretton medlemsstater behandlade fler begäranden om särskilda referensnummer för identifikation under denna rapporteringsperiod jämfört med föregående. Följande fyra medlemsstater behandlade inte några exportanmälningar alls: Cypern, Grekland, Luxemburg och Malta.

Figur 2: Totalt antal exportanmälningar och begäranden om särskilda referensnummer för identifikation (RIN) som godkänts av utsedda nationella myndigheter (DNA) under rapporteringsperioden

4.3. Felaktigt ifyllda exportanmälningar leder fortfarande till ett stort antal begäranden om förnyad inlämning

Under rapporteringstiden begärde medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten i 5 889 respektive 2 758 fall att exportören skulle lämna in en ny exportanmälan. Den vanligaste orsaken var att exportanmälans avsnitt 6.2 om förbjuden respektive tillåten användning eller avsnitt 3.3 om avsedd användning fyllts i på ett otydligt eller felaktigt sätt. En annan anledning till begäran om ny inlämning var att kontaktuppgifterna för importören varit felaktiga eller ofullständiga. Säkerhetsdatablad (SDS) skrivna på ett olämpligt språk anges också som ett problem av utsedda nationella myndigheter och kemikaliemyndigheten.

4.4. Rapporteringen enligt artikel 10 har generellt sett fungerat bra, även om kvaliteten på de utsedda myndigheternas rapporter kan förbättras

Enligt artikel 10 ska exportörer och importörer under det första kvartalet varje år informera den utsedda nationella myndigheten om vilken kvantitet av kemikalier (som förtecknas i bilaga I till PIC-förordningen) som exporterats till eller importerats från tredjeländer under det föregående året. Exportörer måste även informera den utsedda nationella myndigheten om varje importörs namn och adress. De utsedda nationella myndigheterna måste i sin tur årligen rapportera in denna information till kemikaliemyndigheten, som därefter sammanställer informationen på EU-nivå och gör den tillgänglig för allmänheten via sin databas[9].

Information från kemikaliemyndigheten och utsedda nationella myndigheter tyder på att rapporteringsförfarandet i enlighet med artikel 10 har fungerat effektivt. Färre medlemsstater (sju) jämfört med föregående rapporteringsperiod har angett att exportörerna varit sena med att inkomma med information om hur stora kvantiteter kemikalier som exporterats, och de förseningar som förekommit har inte påverkat de utsedda nationella myndigheternas rapporteringsarbete. Enligt kemikaliemyndigheten har de utsedda nationella myndigheternas rapportering blivit bättre, med tanke på att färre utsedda nationella myndigheter rapporterat in data som inte ingår i uppdraget. En del av de uppgifter som lämnats in av de utsedda nationella myndigheterna innehöll dock fel som härrör från företagens rapportering, vilket lett till att de utsedda nationella myndigheterna fått krav på att uppgifterna ska korrigeras, sammanställas på nytt och lämnas in i en ny anmälan. Detta har lett till att sammanställningen av den samlade rapporten blivit ineffektiv, och kemikaliemyndigheten rekommenderar därför att de utsedda nationella myndigheterna bättre kontrollerar sina uppgiftssammanställningar innan de skickar in dem.

4.5. EU-importbeslut har antagits för fyra ämnen som förtecknas i bilaga III till Rotterdamkonventionen

I enlighet med artikel 10 i konventionen ska alla parter anta ett importbeslut för varje ny

[9] Echa: Årlig rapportering om export och import enligt PIC: https://echa.europa.eu/sv/regulations/prior-informed-consent/annual-reporting-on-pic-exports-and-imports.

kemikalie som förtecknas i bilaga III och vidarebefordra det till sekretariatet. Enligt artikel 13 i PIC-förordningen ska EU:s importbeslut antas med en genomförandeakt som utarbetas av kommissionen och lämnas in till Reach-kommittén för yttrande, i enlighet med det rådgivande förfarandet. Under rapporteringsperioden fattade kommissionen 2018 ett genomförandebeslut som innebar att nya importbeslut antogs för fyra ämnen och att ett importbeslut ändrades (tabell 2).

Tabell 2: EU-importbeslut som antogs under rapporteringsperioden

Genomförandeakt	Kemikalier	Typ av/status för beslut		Importbeslut	Motivering till beslut
Kommissionens genomförandebeslut av den 10 oktober 2018	karbofuran	1563-66-2	nytt beslut	slutligt	import förbjuds
	triklorfon	52-68-6	nytt beslut	slutligt	import förbjuds
	klorparaffiner med kort kolkedja	85535-84-8	nytt beslut	slutligt	import tillåts endast på vissa angivna villkor
	tributyltennföreningar	56-35-9, 1983-10-4, 2155-70-6, 4342-36-3, 1461-22-9, 24124-25-2, 85409-17-2	nytt beslut	slutligt	import tillåts endast på vissa angivna villkor
	etylenoxid	75-21-8	ändring	slutligt	import tillåts endast på vissa angivna villkor

4.6. Tredjeländers låga svarsfrekvens för begäranden om uttryckligt medgivande är fortfarande ett problem men många frågor klaras ut genom god samordning mellan kemikaliemyndigheten och utsedda nationella myndigheter

Enligt artikel 14 krävs medgivande från det importerande landet innan en export av kemikalier som förtecknas i delarna 2 eller 3 i bilaga I får äga rum. Exportörens utsedda nationella myndighet får dock från fall till fall och i samråd med kommissionen besluta att inget uttryckligt medgivande krävs när en kemikalie som uppfyller kraven för PIC-anmälan exporteras till ett OECD-land (artikel 14.6) eller när inget svar från det importerande landet har mottagits inom 60 dagar samt om vissa villkor har uppfyllts (artikel 14.7).

Nitton medlemsstater hade behandlat exporter där förfarandet med uttryckligt medgivande enligt artikel 14 varit aktuellt. Totalt sett behandlade utsedda nationella myndigheter 5 058 begäranden om uttryckligt medgivande mellan 2017 och 2019, vilket kan jämföras med 3 362 under föregående rapporteringsperiod. I 15 (av 19) medlemsstater var antalet begäranden större än under föregående rapporteringsperiod.

Precis som tidigare anger de utsedda nationella myndigheterna att den största utmaningen varit att de importerande länder svarat så sent på begäran om medgivande (dvs. efter den 60 dagar långa tidsfristen) eller inte svarat alls. Svarsfrekvensen har förblivit relativt låg även under den här rapporteringsperioden. Av 5 058 begäranden om uttryckligt medgivande inkom svar i 54 % av fallen efter antingen den första begäran eller den första eller andra påminnelsen, vilket är

ungefär samma svarsfrekvens som tidigare. De utsedda nationella myndigheterna anger även att de svar som inkommit inte alltid varit tydligt, alternativt var svårtolkat, och att vissa länder varit särskilt svåra att nå.

Kemikaliemyndigheten anser att detta förfarande fungerar smidigt och att samarbetet med utsedda nationella myndigheter är effektivt. Trots en låg svarsfrekvens har förfarandet, enligt kemikaliemyndigheten, bidragit till att uppgifterna har harmoniserats och till att de administrativa misstagen under förfarandet minskat.

Ett fåtal medlemsstater har varit tvungna att besluta huruvida ett uttryckligt medgivande skulle krävas eller ej (i åtta fall för en export till ett OECD-land och i 13 fall på grund av uteblivet svar från den behöriga myndigheten i det importerande landet). Information från de utsedda nationella myndigheterna visar på att få problem uppstått vid genomförandet. Femton medlemsstater har hanterat fall där export tillåtits fortsätta i väntan på svar på en ny begäran om uttryckligt medgivande (artikel 14.8). Enligt kemikaliemyndigheten utgör tillämpningen av artikel 14.8 fortsatt en utmaning. Antalet problematiska fall (dvs. där kemikaliemyndigheten och utsedda nationella myndigheterna inte är överens) har dock minskat betydligt efter att detta diskuterats vid ett möte med utsedda nationella myndigheter, och detta har även lett till en motsvarande stärkning av effektiviteten hos PIC-förfarandet.

4.7. Ett fåtal medlemsstater rapporterade bristande efterlevnad av informationskravet vid kemikalieexport

Enligt artikel 17 ska kemikalier ämnade för export förpackas och märkas i enlighet med relevanta EU-bestämmelser, såvida inte det importerande landet ställer andra krav. Ett säkerhetsdatablad som överensstämmer med kraven i bilaga II till Reach-förordningen ska skickas till varje importör tillsammans med kemikalien. Endast sex medlemsstater har rapporterat problem med efterlevnaden när det gäller den information som ska åtföljа exporterade kemikalier och som rör förpackningskraven i enlighet med CLP-förordningen och säkerhetsdatabladen.

4.8. Samtliga medlemsstater har system för kontroll och verkställighet, men en tredjedel saknar tillsynsstrategi

Enligt artikel 18 i PIC-förordningen ska medlemsstaterna utse en myndighet, t.ex. tullmyndigheten, som ska kontrollera import och export av de kemikalier som förtecknas i bilaga I. Samtliga medlemsstater har utsett sådana myndigheter. Tullen deltar i genomförandet av PIC-förordningen i alla medlemsstater förutom Malta (och Förenade kungariket för rapporteringsperioden före den 1 januari 2020). I sex länder utgör tullmyndigheten den enda nationella tillsynsmyndigheten.

Femton medlemsstater (att jämföra med 18 under föregående rapporteringsperiod) uppgav att de nationella tillsynsmyndigheterna har tillräckligt med resurser för att kunna utföra sina åtaganden i enlighet med PIC-förordningen. Medlemsstater som rapporterade att det fanns resursproblem hos de nationella tillsynsmyndigheterna hänvisade i de flesta fall till personalbrist. Sjutton medlemsstater uppgav att de hade en strategi för PIC-förordningen, och 16 medlemsstater hade infört regelbunden utbildning för inspektörer.

4.9. Ett fåtal överträdelser har konstaterats under rapporteringsperioden

Antalet medlemsstater som rapporterat att de har offentlig kontrollverksamhet är i stort sett detsamma som under föregående rapporteringsperiod och fortfarande relativt blygsamt med tanke på att 24 medlemsstater rapporterat handelsverksamhet. Såvida inte medlemsstaterna uppgett detta i sina rapporter kan man inte dra slutsatsen att detta beror på brister i datainsamlingen eller på att tillsynsåtgärder saknas. Tio medlemsstater rapporterade att man gör tullkontroller av export som omfattas av PIC-förordningen, vilket ska jämföras med 13 under föregående rapporteringsperiod. Elva medlemsstater rapporterade att de har kontroller som utförs av inspektörer. När det gäller import uppgav fyra medlemsstater att de har tullkontroller, och tio uppgav att de har kontroller som utförs av inspektörer.

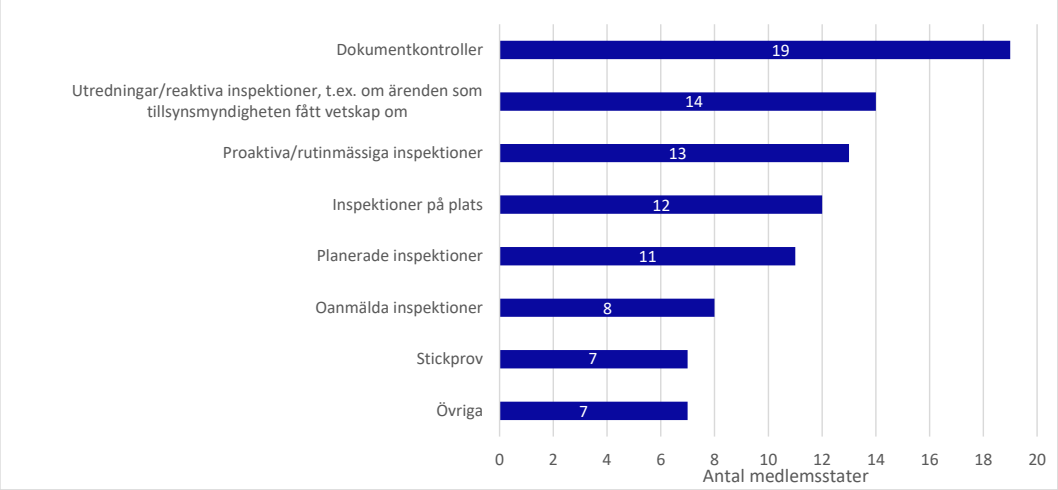
Sammantaget utfördes 9 132 exportkontroller under rapporteringsperioden, vilket ska jämföras med 6 474 kontroller under perioden 2014–2016 (tabell 3). När det gäller import har 1 463 kontroller utförts, vilket ska jämföras med 1 941 under 2014–2016, framför allt beroende på att färre tullkontroller av importer gjordes. Precis som tidigare står tullkontroller för majoriteten av kontrollerna. Antalet genomförda kontroller varierar stort mellan medlemsstaterna, vilket kan bero på antalet exporterade och importerade PIC-kemikalier för landet, inspektionsstrategin eller vilka typer av kontroller som genomförts (t.ex. reaktiva kontroller eller rutinmässig övervakning).

När det gäller vilka typer av tillsynsåtgärder som vidtagits har dokumentkontroller utförts i ungefär två tredjedelar av medlemsstaterna (19 stater), medan färre än hälften uppgav att de utför proaktiva inspektioner eller inspektioner på plats (figur 3).

Tabell 3: Totalt antal offentliga export- och importkontroller som omfattas av PIC-förordningen eller där PIC-förordningen tillämpats under rapporteringsperioden

	Kontroller utförda av tullen	Kontroller utförda av inspektörer	Kontroller utförda av andra enheter
Offentliga exportkontroller	8 599	526	7
Offentliga importkontroller	237	1193	33

Figur 3: Tillsynsåtgärder som vidtagits i medlemsstaterna

Antalet överträdelser som konstaterats (138) är ganska litet, i jämförelse med antalet genomförda kontroller. Fem medlemsstater rapporterar att överträdelserna konstaterats vid tullkontroller, medan sex medlemsstater uppgav att de upptäckts vid kontroller som utförts av inspektörer. Den vanligaste typen av överträdelse som upptäckts av tullen är att det saknas referensnummer för identifikation (13 överträdelser) och att ruta 44 i det administrativa enhetsdokumentet inte fyllts i korrekt (12 överträdelser). Sanktioner har utdömts i tre medlemsstater i samband med 29 fall av överträdelser.

4.10. Det första pilotprojektet om PIC-förordningens verkställighet genomfördes under rapporteringsperioden

Forumet för informationsutbyte om verkställighet (forumet) är ett nätverk med myndigheter som ansvarar för tillsynen av Reach-, CLP-, PIC- och POP-förordningarna. Under 2017–2018 genomförde forumet ett pilotprojekt för att kontrollera hur PIC-förordningen efterlevs, med fokus på exportanmälningar (artiklarna 8, 14 och 15) och på den information som ska åtföljа exporterade kemikalier (artikel 17). Tretton medlemsstater deltog i pilotprojektet. Medlemsstaterna genomförde 296 inspektioner, både på plats och i form av skrivbordsinspektioner[10]. Baserat på pilotprojektets resultat utarbetade forumet 2019 en praktisk handledning för tillsyn av PIC-skyldigheterna, med exempel på god praxis när det gäller tillämpningen av artiklarna 8, 14, 15 och 17 i PIC-förordningen.

Medlemsstaterna är i allmänhet nöjda med det arbete som utförs inom forumet. Ett antal utsedda nationella myndigheter framhöll att pilotprojektet varit positivt och föreslog att fler pilotprojekt skulle genomföras i framtiden.

4.11. Flera utsedda nationella myndigheter och kemikaliemyndigheten har deltagit i verksamhet som rör tekniskt bistånd

Enligt artikel 21 ska kommissionen, de utsedda nationella myndigheterna och kemikaliemyndigheten samarbeta för att främja tekniskt bistånd, särskilt för att hjälpa utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi att genomföra konventionen och utveckla

[10] Echa (2018). *Final report of the Forum pilot project on the control of PIC*.

den infrastruktur, kapacitet och sakkunskap som krävs för att kemikalier ska kunna hanteras korrekt under kemikaliens hela livscykel.

Fem medlemsstater deltog i samarbetsverksamhet och fyra i projekt eller internationell verksamhet som rörde kapacitetsuppbyggnad inom området kemikaliehantering. De utsedda nationella myndigheternas verksamhet har omfattat tillhandahållande av teknisk information vid workshops, utbildningstillfällen, besök av expertdelegationer från tredjeländer etc., samarbetsprojekt och stöd för att inrätta eller bistå utsedda nationella myndigheter. Europeiska kemikaliemyndigheten har deltagit vid flera utbildningsevenemang som anordnats av Rotterdamkonventionen, kommissionen eller utsedda nationella myndigheterna. Kemikaliemyndigheten har också via EU:s instrument för stöd inför anslutningen (IPA) stöttat kandidatländer eller potentiella sådana för att de ska kunna stärka sin kapacitet när det gäller kemikaliehantering.

4.12. Enligt de flesta ePIC-användare är it-verktyget användarvänligt och ger stöd i arbetet

I enlighet med PIC-förordningen har kemikaliemyndigheten tagit fram och administrerar ett it-verktyg (e-PIC) som ska underlätta tillämpningen. Under rapporteringsperioden har ePIC-systemet kompletterats med ett antal nyheter för att förbättra verktygets funktion och användbarhet. Verktyget används av alla berörda myndigheter, inklusive tillsynsmyndigheter och tullmyndigheter, samt av exportörer och importörer. Antalet användare inom näringslivet, bland utsedda nationella myndigheter och nationella tillsynsmyndigheter har ökat sedan föregående rapporteringsperiod.

Överlag ansåg de utsedda nationella myndigheterna att ePIC är användarvänligt och att det inte finns några större problem med att använda verktyget. De utsedda nationella myndigheternas inställning till ePIC har förbättrats sedan föregående rapporteringsperiod och fler utsedda nationella myndigheter har erfarenhet av verktyget. Återkopplingen från användarna inom näringslivet till kemikaliemyndigheten och de utsedda nationella myndigheterna var också i allmänhet positiv, precis som återkopplingen från tullen och tillsynsmyndigheterna.

4.13. Allmänheten har tillgång till information och data om tillämpningen av PIC-förordningen

I enlighet med PIC-förordningen ska kemikaliemyndigheten se till att följande uppgifter finns tillgängliga för allmänheten:

- Förteckningen över kemikalier i bilaga I (artikel 7).
- En förteckning (som uppdateras varje kalenderår) över kemikalier som kräver exportanmälan och över importerande parter och andra importerande länder för varje kalenderår (artikel 8).
- Rapporter om vilka faktiska kvantiteter av PIC-kemikalier som exporterats och importerats (artikel 10).
- Importbeslut (artikel 13).
- Icke-konfidentiella uppgifter om uttryckliga medgivanden från tredjeländer (artikel 14).

Denna information finns tillgänglig på kemikaliemyndighetens webbsida Om PIC-förordningen och på webbsidan med kemikalier som omfattas av PIC-förordningen. På dessa

webbsidor finns en sökbar databas med kemikalier som omfattas av PIC-förordningen, icke-konfidentiella data om EU:s exportanmälningar, exportanmälningar och uttryckliga medgivanden från tredjeländer samt de utsedda nationella myndigheternas kontaktuppgifter. Rapporter om de faktiska kvantiteter PIC-kemikalier som exporterats och importerats (i enlighet med artikel 10) finns på webbsidan Årlig rapportering om export och import enligt PIC. Under rapporteringsperioden har kemikaliemyndigheten 2017 offentliggjort sin första rapport om tillämpningen av PIC-förordningen (i enlighet med artikel 22) och 2018 sin andra rapport om informationsutbyte (i enlighet med artikel 20).

5. SLUTSATSER

Med PIC-förordningen genomförs Rotterdamkonventionen i EU. Målen i de båda dokumenten är desamma. PIC-förordningen går dock längre än konventionens krav i syfte att erbjuda en högre skyddsnivå, särskilt för utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi.

Den här rapporten visar att de förfaranden som inrättats genom PIC-förordningen såväl som tillämpningen av dem fungerar väl, både för EU:s interna och för EU:s internationella arbete, vilket varit syftet med målen, och att detta kunnat ske framför allt på grund av en effektiv samordning och samverkan mellan de utsedda nationella myndigheterna, kemikaliemyndigheten och kommissionen.

Tack vare exportanmälningsförfarandet har de importerande länderna fått viktig information om många kemikalier och om exporten av dem. Informationsutbytets omfattning och potential att öka ytterligare framgår med all tydlighet av de 10 000 exportanmälningar som gjordes under 2019 och av att trenden fortsätter uppåt. Den ökade arbetsbördan kan endast hanteras med adekvata personalresurser, eftersom kapaciteten för hantering och stöd måste upprätthållas, samtidigt som funktionen måste säkerställas för den it-applikation (ePIC) som utvecklats och administreras av kemikaliemyndigheten.

Utöver kraven i konventionen har ett förfarande för uttryckligt medgivande införts som en standardåtgärd vid export av vissa kemikalier. Detta förfarande har lett till att så många som 5 058 begäranden om uttryckligt medgivande har skickats in till de importerande länderna under rapporteringsperioden. Dessa begäranden har blivit en utmaning för många importländer, vilket framgår av det faktum att 46 % av dem inte besvarats.

Exportörerna av kemikalier som omfattas av PIC-förordningen är generellt sett införstådda med sina skyldigheter och har klarat av att uppfylla dem. När problem uppstått har de utsedda nationella myndigheterna och kemikaliemyndigheten erbjudit erforderligt bistånd, vilket bidragit till det låga antalet överträdelser. Under denna rapporteringsperiod har det rapporterats att 9 132 exportkontroller och 1 463 importkontroller har genomförts, och 138 överträdelser upptäcktes, varav 29 ledde till sanktioner.

Medlemsstaterna har i allmänhet uppfyllt sina skyldigheter, men den stora arbetsbördan mot slutet av varje år – som orsakats av det stora antalet exportanmälningar – har varit en utmaning för vissa medlemsstater och har ibland lett till problem med att hålla tidsramarna. Kemikaliemyndighetens bidrag till genomförandet har legat helt i linje med kraven i PIC-förordningen och varit förutsättningen för effektiva förfaranden. Kommissionen har uppfyllt sina skyldigheter i enlighet med PIC-förordningen. Tre delegerade förordningar från kommissionen om ändring av bilaga I samt ett genomförandebeslut från kommissionen om

antagande av EU-importbeslut antogs under rapporteringsperioden. Kommissionen har dessutom samordnat EU:s bidrag till det internationella arbetet och företrätt EU inför konventionen.